

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

07 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Anatolie Țurcan
Judecători – Sergiu Daguța și Ghenadie Eremciuc

Examinând în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei din 25 ianuarie 2023 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, declarat de către avocatul Mihail Gafton în numele inculpatului

Sinco Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX, cetățean al RM, anterior judecat:
- XXXXX.

	<i>Termenul de examinare:</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>17.05.2022 - 15.07.2022,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>10.08.2022 - 25.01.2023,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>29.06.2023 - 07.12.2023.</i>

Asupra recursului declarat de către avocatul Mihail Gafton în numele inculpatului Sinco Alexandru, completul de judecată

C O N S T A T Ă :

1. Prin **sentința din 15 iulie 2022** a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, **Sinco Alexandru a fost condamnat** în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și la pedeapsă complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani.

Termenul pedepsei cu închisoare s-a dispus a fi calculat de la 15 iulie 2022, cu includerea în termenul pedepsei perioada reținerii și deținerii în stare de arest preventiv de la 27 ianuarie 2022 până la 15 iulie 2022.

Corpurile delictive: - un plic de culoare cafenie cu denumirea ambalaj nr. 1/1, R.E nr. 34/12/1-R-406 c/p 2022420110 care conține substanță stupefiantă marihuana cu cantitatea de 0,924 g, transmis spre păstrare în camera de păstrare a IP Botanica al DP mun. Chișinău, urmează a fi nimicit din momentul devenirii irevocabile a prezentei sentințe un plic de culoare cafenie cu denumirea ambalaj nr. 1/1, R.E nr. 34/12/1- R-401 c/p 2022420110 care conține substanță stupefiantă marihuana cu cantitatea de 5,49

g transmis spre păstrare în camera de păstrare a IP Botanica al DP mun. Chișinău, urmează a fi nimicit din momentul devenirii irevocabile a prezentei sentințe;

- un pachet de culoare albă cu denumirea ambalaj nr. 1/1, R.E nr. 34/12/1-R-403 c/p 2022420110 care conține rășină de canabis cu masa de 0,21 g transmis spre păstrare în camera de păstrare a IP Botanica al DP mun. Chișinău, urmează a fi nimicit din momentul devenirii irevocabile a prezentei sentințe;

- un plic de culoare cafenie cu denumirea ambalaj nr. 1/1, R.E nr. 34/12/1-R-405 c/p 2022420110 care conține PVP cu masa de 0,634 g transmis spre păstrare în camera de păstrare a IP Botanica al DP mun. Chișinău, urmează a fi nimicit din momentul devenirii irevocabile a prezentei sentințe;

- un plic de culoare albă cu denumirea ambalaj nr. 1/1, R.E nr. 34/12/1-R-404 c/p 2022420110 care conține substanța psihotropă MDMA cu cantitatea de 14,12 g transmis spre păstrare în camera de păstrare a IP Botanica al DP mun. Chișinău, urmează a fi nimicit din momentul devenirii irevocabile a prezentei sentințe;

- un plic de culoare cafenie cu denumirea ambalaj nr. 1/1, R.E nr. 34/12/1-R-402 c/p 2022420110 care conține substanță stupefiantă marihuana cu cantitatea de 1,032 g și hașiș cu masa de 0,098 g transmis spre păstrare în camera de păstrare a IP Botanica al DP mun. Chișinău, urmează a fi nimicit din momentul devenirii irevocabile a prezentei sentințe.

S-a încasat de la Sinco Alexandru în beneficiul statului suma totală de 19600 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/-1-R-406 din 18.04.2022, Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/-1-R-401 din 18.04.2022, Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/-1-R-403 din 18.04.2022, Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/-1-R-405 din 14.03.2022, Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/-1-R-404 din 21.04.2022 și Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/-1-R-402 din 15.03.2022.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Sinco Alexandru, în scopul înstrăinării drogurilor, în circumstanțe nestabilite a obținut din surse nestabilite o cantitate de substanță stupefiantă - Marihuana rășină de cannabis, PVP, Hașiș, precum și substanță psihotropă MDMA, pe care o păstra la domiciliul temporar amplasat în mun. Chișinău str. XXXXX, unde are viză de reședință Vasilița Gabriel, și până la 27.01.2022, o cântărea, repartiza și împacheta în doze mai mici, iar ulterior, o transporta și ascundea cantitatea necesară de pachetele în diferite locuri din mun. Chișinău, transmițând localizarea și pozele cu locul aflării drogurilor consumatorilor finali.

Inclusiv, în data de 27 ianuarie 2022, orele 14:30, inculpatul, acționând în scopul înstrăinării drogurilor, s-a deplasat în ograda blocului locativ amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Valea Crucii 4, unde, păstrând asupra sa droguri, căuta ascunzișuri pentru a plasa pachetele cu droguri, inclusiv a ascuns un pachetel cu droguri în scorbura unui copac. Totodată, în momentul când acesta căuta și alte ascunzișuri pentru a plasa drogurile, a fost observat de către colaboratorii de poliție, care l-au somat să se oprească. Prin urmare, în acel moment inculpatul a dorit să arunce la pământ încă 6 pachetele cu droguri, pe care le păstra asupra sa în scop de înstrăinare.

Astfel, în cadrul cercetării la fața locului efectuată la 27.01.2022, pe adresa indicată supra, a fost depistat și ridicat un pachetel improvizat, în interiorul căruia se

afla o masă de origine vegetală de culoare verde, ce constituie substanță stupefiantă marihuana, adică pachet cu droguri pe care ultimul l-a transportat pe adresa indicată supra și îl păstra asupra sa în scop de înstrăinare.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-406 din 18.04.2022, s-a constatat că masa vegetală de culoare verde, prezentată într-un pachet de tip zip-lock, reprezintă substanța stupefiantă marihuana, masa căreia constituie 0,924 grame (masa uscată).

Ulterior, fiind condus la Inspectoratul de Poliție al DP mun. Chișinău, potrivit procesului-verbal de ridicare din 27 ianuarie 2022, de la Sinco Alexandru XXXXX au fost ridicate 6 pachetele improvizate din lipici de culoare roșie, în interiorul fiecăruia se afla o masă de origine vegetală de culoare verde, ce constituie substanță stupefiantă marihuana. Adică, pachetelele cu droguri pe care ultimul le-a transportat pe adresa indicată supra și le păstra asupra sa în scop de înstrăinare.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-401 din 18.04.2022, s-a constatat că masa vegetală de culoare verde, cu aspect de inflorescențe, prezentată spre examinare în șase pachete, reprezintă substanța stupefiantă marihuana, obținută artizanal din planta cannabis, masa căreia constituie 5,49 grame (masa uscată).

Totodată, la 27.01.2022, fiind efectuată percheziție în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. Chișinău, unde domiciliază temporar Sinco Alexandru și unde are viză de reședință Vasilița Gabriel, au fost depistate și ridicate 23 pastile "Extasy" de culoare roz și gri, un pachetel cu o substanță albă cristalină de tip "PVF", un telefon mobil de model "Iphone X" cu nr. de IMEI XXXXX, un aparat din sticlă, o cutie neagră în care se aflau 3 fragmente de masă vegetală de culoare verde - marihuana, o folie de culoare cafenie în care se află o substanță de culoare verde - hașiș, o lulea din sticlă destinată pentru consumul de droguri și un aparat cilindric de culoare roz, care era păstrată de către ultimul în scop de înstrăinare.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-403 din 18.04.2022, s-a constatat că depunerile de culoare cafenie de pe suprafața bongului și a lulelei, prezentate spre examinare, reprezintă substanța stupefiantă rășină de cannabis cu masa de 0,21 grame, formată în urma prelucrării termice (fumării). Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-405 din 14.03.2022, s-a constatat că substanța solidă, cu aspect de cristale, de culoare albă, prezentată într-un pachet, conține "PW" (a-pirrolidinovalerophenone) care se atribuie la categoria substanțelor stupefiantă, cu masa de 0,634 grame.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-404 din 21.04.2022, s-a constatat că cele 24 de comprimate și două fragmente de comprimate de culoare gri și violetă, conțin substanța psihotropă MDMA, cu masa totală de 14,12 grame.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-402 din 15.03.2022, s-a constatat că masa vegetală, uscată, cu aspect de inflorescențe reprezintă marihuana, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiantă, cu masa totală de 1,032 grame (masa uscată), iar pe suprafața nșniței se conțin particule unice de marihuană, pe când substanța soli- lipicioasă de culoare cafenie reprezintă "hașiș", care se atribuie la categoria substanțelor stupefiantă cu masa de 0,098 grame.

Cantitatea substanței stupefiantă înstrăinate, păstrate și transportate în scop de înstrăinare de către Sinco Alexandru, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79

din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar în urma examinării cauzei instanța de fond a încadrat acțiunile prejudiciabile ale inculpatului descrise mai sus, în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ca infracțiune de *procurarea, păstrarea, transportarea și distribuirea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari*.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, cu intenție, că a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, că are antecedente penale active, însă a mai săvârșit o nouă infracțiune intenționată în prezența unei circumstanțe agravante, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin condamnare la închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu aplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani.

3. Avocatul Mihail Gafton a declarat *apel*, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa principală minimală de 4 ani 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că instanța de fond a neglijat, în mod intenționat, prevederile legale referitoare la principiul individualizării pedepsei penale, și anume, prevederile art. 76, alin. (1), lit. f) Cod penal, în conformitate cu care, ”la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante: f) autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției;”.

Indică apelantul că din conținutul normei respective reiese clar faptul că legiuitorul a dat caracter de circumstanță atenuantă acțiunii de recunoaștere a vinovăției de către inculpat. În contextul în care inculpatul, atât la faza urmăririi penale, cât și la etapa judecării cauzei în fond, recunoaște vina, argument în acest sens fiind și solicitarea de a se judeca cauza prin prisma art. 364¹ CPP, inculpatul urmează să beneficieze de instituția recunoașterii vinovăției în calitate de circumstanță atenuantă.

Mai indică apelantul că, art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, constituie o normă imperativă. Aceasta se aplică indiferent de personalitatea inculpatului, indiferent de cazierul acestuia, indiferent de aprecierea instanței asupra cazului examinat în fond.

Consideră apelantul că, instanța de fond a neglijat acest aspect, dar și s-a autocontrazis în contextul dat, și anume: la pagina 14 din sentința contestată, instanța de fond atestă că legiuitorul a prevăzut ”că potrivit art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției”, însă în continuare instanța de fond invocă că: ”În ceea ce privește circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, instanța menționează că nu poate reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, ori

judicarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu.”

Reiterează apelantul că, însăși recunoașterea vinovăției de către inculpat, la etapa urmăririi penale și a judecării în fond, cât și solicitarea inculpatului de a fi judecat prin prisma art. 364¹ CPP reprezintă două elemente ce se completează reciproc; practic, cererea de aplicare a articolului 364¹ derivă din recunoașterea vinovăției de către inculpat, iar plasarea acestor două instituții în raport de antiteză este ilogic.

Apelantul a subliniat că, în mod agravant, instanța de fond a invocat fraza ilogică expusă anterior, în calitate de argument suprem, pentru a se eschiva de la aplicarea art. 76 alin. (1) lit. f) în privința inculpatului Sinco Alexandru, care în opinia apelantului urmau a fi aplicate obligatoriu, deși inculpatul și are condamnări și antecedente penale precedente, iar în lipsa aplicării circumstanțelor atenuante (art. 76 alin.(1) lit.f) CP), instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă maximală, ignorând deliberat atât legea, cât și principiul proporționalității dintre infracțiunea comisă și pedeapsa aplicată.

Susține apelantul că, instanța de fond, la pagina 15 a sentinței contestate, la alin. (1), a menționat faptul că „reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalente juridice a unei și aceleiași circumstanțe.”, ceea ce contravine cadrului legal menționat mai sus, iar Legea penală în RM nicăieri nu plasează în antiteză instituțiile menționate anterior, cât și nu prevede termenul de „bivalent juridic”, indicat de către instanța de fond, ceea ce ar contravine prevederilor art.7 Cod penal.

Apelantul mai atrage atenție la faptul că, instanța de fond la pagina 14 (alin.11) din sentința contestată, a stabilit că: „în rechizitoriul, procurorul Tabără Andrei și în pledoaria finală, acuzatorul de stat Lilia Șapovalov, au invocat existența în privința inculpatului Sinco Alexandru, a circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1), lit. f) Cod penal, în modalitatea de recunoaștere a vinovăției.”, însă deși și procurorul a recunoscut prezența circumstanței atenuante, instanța de judecată doar a atestat acestea mențiuni, însă nu a aplicat la individualizarea pedepsei, prin ce instanța a ieșit în câmpul ilegalității.

Totodată, avocatul Gafton Mihail a depus apel suplimentar prin care a indicat că în cererea de apel depusă la 03.08.2022, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost înaintată în temeiul art. 404 CPP, deoarece nu a fost prezent la ședința de pronunțare a sentinței de condamnare vis-a-vis de Sinco Alexandru, ședință care a avut loc la data de 15.07.2022.

Dat fiind faptul că în intervalul 01.07.2022 - 28.07.2022 s-a aflat în concediu anual de odihnă, respectiv nu a fost pe teritoriul RM, nu a avut posibilitatea fizică de a face cunoștință cu textul integral a sentinței contestate, la data pronunțării.

Respectiv, reieșind din circumstanțele menționate anterior, instanța de fond a expedit prin intermediul poștei terestre, plicul ce conținea sentința integrală, care a fost recepționată la data de 26.07.2022. Astfel, a făcut cunoștință cu sentința „in corpore” la data de 28.07.2022.

4. Prin decizia din 25 ianuarie 2023 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelul și apelul suplimentar au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

Termenul executării pedepsei s-a dispus a fi calculat din 25.01.2023, cu includerea perioadei de la 15.06.2022 până la 25.01.2023 și a duratei de detenție în stare de arest preventiv - de la 27 ianuarie 2022 până la 15 iulie 2022.

4.1 Prin încheierea din 12 iunie 2023 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost corectată eroarea materială admisă în dispozitivul și decizia din 25 ianuarie 2023 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, prin indicarea, în loc de sintagma „Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din momentul pronunțării prezentei decizii: 25.01.2023, cu includerea în acest termen a perioadei de la 15.06.2022 până la 25.01.2023 și a duratei de detenție în stare de arest preventiv - de la 27 ianuarie 2022 până la 15 iulie 2022, care este greșită, a indica sintagma: „Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din momentul pronunțării prezentei decizii: 25.01.2023, cu includerea în acest termen a perioadei de la 15.07.2022 până la 25.01.2023 și a duratei de detenție în stare de arest preventiv - de la 27 ianuarie 2022 până la 15 iulie 2022, care este corectă.

Instanța de apel a reținut că la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului Sinco Alexandru, potrivit informatei privind trecutul infracțional al inculpatului, s-a atestat că acesta a fost anterior condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare pentru care a fost dedus judecății în prezenta speță. Cea mai recentă condamnare a inculpatului fiind prin sentința din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) (dosarul nr.1-4350/19), menținută prin decizia din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat că, inculpatul a beneficiat de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă sub formă de închisoare prevăzute de lege, în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, și respectiv, noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Sinco Alexandru pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, determinate potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, constituie pedeapsa cu închisoare de la 4 (patru) ani și 8 (opt) luni până la 10 (zece) ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu *recurs* ordinar de către avocatul Mihail Gafton, care solicită admiterea recursului, casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa principală minimală de 4 ani 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Recurentul invocă că instanța de apel a neglijat, în mod intenționat, prevederile legale referitoare la principiul individualizării pedepsei penale, și anume a prevederilor art. 76 alin.(1) lit.f) Cod penal, repetând eroarea comisă de către instanța de fond.

Mai concretizează recurentul că, solicitarea inculpatului de a fi judecat prin prisma art. 364¹ CPP, derivă din faptul recunoașterea de către inculpat a vinovăției atât

la faza urmăririi penale, cât și la etapa judecării cauzei în fond, iar recunoașterea vinovăției este a prevedere imperativă din art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, care urma a fi aplicată inculpatului indiferent de personalitatea acestuia, indiferent de cazierul acestuia, indiferent de aprecierea instanței asupra cazului examinat în fond.

Recurentul a menționat că, deși instanța de apel a constatat că ”potrivit art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției”, tot instanța de apel nu aplică această circumstanță la individualizarea pedepsei inculpatului, afirmând eronat ca și instanța de fond că, ”nu poate reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, ori judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu.”

Mai menționează recurentul că, instanța de apel a comis aceeași eroare ca și instanța de fond, în ce privește neaplicarea prevederilor art.76 alin.(1) lit.f) CP, indicând în decizia contestată că, „reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalente juridice a unei și aceleiași circumstanțe.”, ceea ce contravine cadrului legal, și în special art. 7 alin. (1) CPP.

Consideră recurentul că instanța de apel a încălcat prevederile privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, în circumstanțe în care pe de o parte prin decizia contestată constată că: „în rechizitoriul, procurorul Tabără Andrei și în pledoaria finală, acuzatorul de stat Lilia Șapovalov, au invocat existența în privința inculpatului Sinco Alexandru, a circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1), lit. f) Cod penal, în modalitatea de recunoaștere a vinovăției.”, pe de altă parte instanța de apel nu a aplicat circumstanța atenuantă, deși însuși acuzatorul de stat în prezenta cauza penală a recunoscut prezența circumstanței, instanța de judecată a decis în mod ilegal să nu o aplice, prin ce în opinia recurentului a ieșit din câmpul legalității.

Invocă recurentul că, instanța de apel contrar prevederilor enunțate supra, s-a limitat doar la utilizarea unor formulări generale cu privire la cazul Sinco Alexandru, formulări precum: „Instanța de fond corect a tras concluzia că, reeducarea și corectarea lui este posibilă numai în condițiile izolării de societate; Instanța de fond a argumentat pe deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale”.

Recurentul atrage atenția că decizia instanței de apel pronunțată în privința inculpatului Sinco Alexandru în prezenta cauza penală, este motivată de către instanța de apel prin circumstanțe ce se referă la o altă persoană – ”Rău Ilie Ion reeducarea și corectarea căruia nu este posibilă fără izolarea lui de societate. Din aceste considerente, judecata conchide că, instanța de fond corect a tras concluzia că, reeducarea și corectarea lui este posibilă numai în condițiile izolării de societate.” (pagina 16 a deciziei contestate).

În contextul respectiv recurentul subliniază că, în prezenta cauza penală ”Rău Ilie Ion” nu este participant la proces, și concluziile instanței de apel privind corectitudinea soluției date de către instanța de fond în privința lui Sinco Alexandru, prin argumentarea imposibilității reeducării și corectării unuia ”Rău Ilie Ion” nu pot fi reținute ca argument plauzibil pentru respingerea apelului depus de către apărător în interesele lui Sinco Alexandru, ori menținerea condamnării lui Sinco Alexandru în baza

poziției procesuale a unui oarecare ”Rău Ilie” care nu are legătură cu cauza examinată, reprezintă o încălcare prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP și anume: „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.”

Menționează recurentul că, omiterea obligațiunii instanței de apel de a se expune asupra autocontrazicerii admise de către prima instanță, în ceea ce privește circumstanța atenuantă de recunoaștere a vinovăției, la fel, reprezintă o încălcare a art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, normă ce constituie temeiul prezentului recurs.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

7. Judecând recursul în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acesta este admisibil, din care considerente urmează a fi examinat în fond cu admiterea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen.

Conform prevederilor art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza *temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului*.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, în vigoare la data judecării cauzei în instanța de apel, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În context, completul de judecată menționează că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, fără a specifica care anume caz prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmează a fi aplicat în prezenta speță.

Totodată, verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte și pe baza materialelor cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că în speță se identifică ca incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, prin prisma faptului că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Astfel, verificând decizia instanței de apel și analizând motivele pe care instanța și-a întemeiat soluția de respingere a apelurilor declarate, se observă că această motivare este una neclară și contravine circumstanțelor faptice și de drept, ce rezultă din conținutul materialelor cauzei.

La acest aspect, completul de judecată observă că deși în prezenta speță inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, cu intenție, că a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, că are antecedente penale nestinse, însă a mai săvârșit o nouă infracțiune intenționată în prezența unei circumstanțe agravante (art.77 alin.(1) lit.a) Cod penal, constituind stare de recidivă), inculpatului Sinco Alexandru i s-a aplicat o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 10 ani pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, cu aplicarea reducerii cu o treime a limitelor de pedeapsă cu închisoarea conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ceea ce reprezintă o pedeapsă la limita maximă de 10 ani a pedepsei cu închisoarea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, și redusă cu o treime conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală (în vigoare la data examinării cauzei în instanța de fond și de apel).

În acest context, completul de judecată observă că fără a se ține cont pe deplin de prevederile art.76 - 77, art. 78 alin. (1) Cod penal, de către instanța de apel nu a fost motivat și nu s-a evaluat efectele prezenței *concurșului de circumstanțe atenuante și agravante în prezenta speță* la aplicarea inculpatului Sinco Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, a pedepsei cu închisoarea de 10 ani, ceea ce constituie limita maximă a pedepsei posibile aplicate în speța.

Deși după cum a constatat și a menționat expres în decizia sa instanța de apel a stabilit că, procurorul în rechizitoriul și în pledoarie referitor la expunerea concluziei privind finalizarea cauzei penale și orientării instanței de judecată referitor la pedeapsa ce urmează a fi aplicată inculpatului, a invocat existența în speța circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 alin.(1) lit.f) Cod penal – recunoașterea vinovăției, instanța de apel nu a aplicat-o și nu a oferit vreo argumentare plauzibilă referitor la neaplicarea în speța a circumstanței atenuante respective.

La fel, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 78 alin. (4) Cod penal, în conformitate cu care, în caz de *concurș al circumstanțelor agravante și celor atenuante*, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

În acest sens completul de judecată menționează deși în caz de *concurș al circumstanțelor agravante și celor atenuante*, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie, pedeapsa aplicată vinovatului urmează a fi individualizată în felul în care circumstanțe atenuante și cele agravante să fie văzute cât și argumentate în final, în mărimea pedepsei aplicate.

Astfel, raționamentul juridic a prevederilor art. 78 alin. (1), (3), (4) Cod penal, stabilesc regulile cu privire la efectele circumstanțelor atenuante și agravante, impune instanței judecătorești obligația individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată vinovatului, între limita minimă și maximă a sancțiunii legii penale imputate, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, și urmând ca termenul pedepsei să varieze în funcție de circumstanțele atenuante și/sau agravante constatate în cauza penală, iar instanța de judecată are obligația aplicării efectelor *concurșului circumstanțelor atenuante și agravante*, ceea ce în prezenta cauza penală nu a avut loc din partea instanței de apel.

După cum rezultă din decizia recurată, instanța de apel nu a oferit nici un răspuns plauzibil apelantului, în ce privește neaplicarea efectelor circumstanțelor atenuante prescrise în art. 76 alin. (1) lit.f) Cod penal, și din care considerente de drept a aplicat inculpatului pedeapsa la maxim de limita cea mai aspră a sancțiunii legii penale.

În acest context, completul de judecată reține că CtEDO în hotărârea sa din cauza *Capacchione împotriva Republicii Moldova* din 30 noiembrie 2021, cererea nr. 22616/10, pct. 19, a reamintit că articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți (*a se vedea, printre multe altele, Perez v. Franța [MC], nr. 47287 / 99, § 80, CEDO 2004-I, și Loupas v. Grecia, nr. 21268/16, § 37, 20 iunie 2019*). De asemenea, ea reiterează jurisprudența sa bine-stabilită, potrivit căreia acest articol obligă, inter alia, instanțele să motiveze deciziile lor. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procesul judiciar poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (*a se vedea, printre multe altele, Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia, nr. 78108/14, § 71, 25 februarie 2020, definitivă la 20 mai 2020*).

În consecință, instanța de apel a adoptat o decizia printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele menționate supra, preluând argumentele primei instanțe și lăsându-le fără argumentare cuvenită în decizia pronunțată a argumentelor apelanților.

Având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, prin ce a fost afectată soluția adoptată de către instanța de apel și care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, se concluzionează astfel că, recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată parțial în latura menținerii pedepsei stabilite prin sentință, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în această parte, în rest decizia se menține.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 433 alin. (1), 435 alin. (2) lit. c) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul declarat de către avocatul Mihail Gafton, casează parțial decizia din 25 ianuarie 2023 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe *Sinco Alexandru XXXXX*, în latura penală - în partea pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia se menține fără modificări.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie